

Prefață...

*«Modul în care un om își acceptă destinul
este mai important decât însuși destinul
său.» (Wilhelm von Humboldt)*

Cartea semnată de Corneliu DRAGOMIR nu și-a propus să fie nici o lucrare de istorie a comunismului, nici să pună un regim totalitar la zid, ci doar să reconstituie aspecte ale vieții cotidiene din perioada comunismului dintr-un oraș românesc provincial prin cei care au trăit-o și, totodată, să descopere legăturile dintre „experiențe individuale și mizele colective”(Blanchet & Gotman, 1988:127). Rememorările celor 35 de severineni intervievați, diferiți ca statusuri socio-profesionale, ca experiență de viață, aduc la iveală fapte sociale dominante sau periferice, importante pentru relieful concretului social comunist și pentru mai nuanțata cunoaștere a acestuia. Mulțimea și diversitatea acestor fapte sociale care au avut loc în interiorul societății comuniste merită, fără îndoială, a fi reținute și investigate de către știința despre societate.

Dar nu numai atât, relatările ancorate în nenumărate detalii socio-culturale sunt cu atât mai importante cu cât lasă să transpară atitudini, percepții, valori, afecte, imagini pe care intervievații le asociază vieții lor sociale din epoca comunistă. Deopotrivă, aceste relatări, obținute prin buna aplicare a interviului semi-directiv, devoalează relațiile sociale, raporturile individ-grup, lider-mulțime, dar și raporturile interpersonale. Din diversitatea textelor se cern, discret, o anumită atmosferă, o civilizație, un fel de a fi și de a face al oamenilor din acest oraș provincial în anii comunismului, altfel, imposibil de „captat” azi și oricum altfel decât cei care o fac atât de expresiv, transformând-o în film, în literatură...

Limbajul intervievaților, simplu, direct, pitoresc, degajă impresia autenticității faptului trăit.

Utilizată cu „știință și artă” metoda interviului semi-directiv, relatările actorilor sociali despre viața cotidiană în timpul comunismului în Drobeta-Turnu Severin înregistrate, arhivate,

transcrise cu meticulozitate și tipărite avum constituie nu numai o bază de analiză disponibilă altor analiști, ci și o lucrare fără lectura căreia cunoașterea vieții sociale cotidiene în comunism nu poate fi înțeleasă nuanțat. În fond, meritul acestor relatări strânse cu atâta tenacitate, dăruire, răbdare de Corneliu Dragomir, este de a ne îndemna să fim mai doritori să cunoaștem înfățișările socialului românesc dintr-un trecut recent și să-l „recitim” sub semnul diversității.

conf.univ.dr. Livia Vasiluța
Universitatea de Vest din Timișoara
Facultatea de Sociologie și Psihologie
Catedra de Sociologie și Antropologie